

Abstrakt

Přestože představuje humor a holocaust na první pohled zářející kombinaci, při bližší analýze vlastností humoru vychází najevo jeho významné funkce, jež dle přeživších humor v holocaustu opravdu plnil. Ať už se jedná o schopnost humoru hledět na objekt své pozornosti z vícera perspektiv, s emocionálním odstupem či pomocí něj uvolňovat nahromaděné frustrace, existuje množství důkazů o jeho nezanedbatelné roli během holocaustu i po něm. V rámci vyrovnávání se s traumatem vzešlým ze zkušenosti holocaustu tak vznikala i literatura pojímající tematiku holocaustu z humorné perspektivy, na základě čehož vyzrálo značné množství debat o vhodnosti humoru v reprezentaci holocaustu. Mezi kontroverzní díla spadající do této oblasti jsou rovněž povídky Tadeusze Borowského a román *Nácek & holič* Edgara Hilsenratha.

Tato diplomová práce se zabývá humorem, satirou a cynismem jako pomocníky při vyrovnávání se s traumatickou zkušeností holocaustu na příkladu jmenovaných děl Tadeusze Borowského a Edgara Hilsenratha, jež se dle mnohých kritiků svým neobyčejným humorným zpracováním pohybovaly na samé hranici limitů reprezentace holocaustu. Cílem práce je tato díla analyzovat se soustředěním na jejich humorné zpracování a zhodnotit přijatelnost humoru jako prostředku rekonciliace se zkušeností holocaustu v jeho reprezentaci.